

Literatura

1. Головка С. Європейський досвід забезпечення доступу до якісної освіти вимушено переміщених здобувачів з України. Педагогічна компаративістика і міжнародна освіта – 2022: виклики і перспективи в умовах турбулентності світу: матеріали VI Міжнародної наук. конф., м. Київ, 4 лист. 2022 р. Київ-Тернопіль: Крок, 2022. С. 95-98.

2. O pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa: Ustawa z dnia 12 marca 2022 r. Retrieved from https://orka.sejm.gov.pl/proc9.nsf/ustawy/2069_u.htm. (in Poland).

3. W sprawie organizacji kształcenia, wychowania i opieki dzieci i młodzieży będących obywatelami Ukrainy: Rozporządzenie Ministra Edukacji i Nauki z dnia 21 marca 2022 r. Retrieved from <https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/> (in Poland).

УДК 342.951 (043.2)

Бехтер Л.В., здобувач вищої освіти
третього (освітньо-наукового) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

НАПРЯМИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ В УКРАЇНСЬКЕ ЗАКОНОДАВСТВО МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ ВЗАЄМОДІЇ МІЖНАРОДНИХ БЛАГОДІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ТА ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ

Міжнародними організаціями та зарубіжними державами напрацьовано значний досвід організації діяльності благодійних організацій, в тому числі - їх взаємодії із органами державної влади на місцях. Зокрема, такий досвід отримав закріплення у таких документах, як: Конвенція про свободу асоціації та захист права на організацію № 87 1948 року, Рекомендація CM/REC(2007)14 Комітету Міністрів Ради Європи щодо правового статусу неурядових організацій в Європі 2007 року, Спільні рекомендації Венеціанської Комісії та Бюро демократичних інститутів і прав людини ОБСЄ з питань свободи об'єднань 2014 року, Рекомендація CM/Rec (2018) 4 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо участі громадян у місцевому публічному житті 2018 року та інших документах. Окремо слід відмітити Угоду про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27.06.2014 р. [1]. Ефективним є досвід зарубіжних держав: США, Велика Британія, Нідерланди, Польща [2, с. 58-60].

Узагальнюючи окреслений досвід, необхідно вказати, що хоча діяльність громадських організацій одноголосно визнається невід'ємним

інститутом та умовою існування громадянського суспільства, це не виключає можливості накладення певних обмежень на їх діяльність в інтересах національного правопорядку. Так, В.О. Русских, за результатами опрацювання проблематики шляхів розвитку адміністративно-правового регулювання функціонування благодійних організацій, вказує на поширеність у світі таких обмежень: заборона на створення об'єднань, спрямованих на підрив державного суверенітету, єдності нації, конституційного ладу, цілісності держави; заборона утворення збройних формувань та груп із політичними цілями та мотивами або груп, спрямованих на досягнення політичних цілей насильницьким шляхом; інших обмежень, зумовлених необхідністю захисту національної безпеки та національних інтересів, запобігання правопорушенням [3, с. 177]. Характер таких обмежень залежить від стану правопорядку конкретної держави.

Специфічні напрями діяльності міжнародних благодійних організацій в Україні значною мірою зумовлені не лише особливими соціально-політичними умовами в цілому, але, насамперед - збройною агресією росії, що визначило міжнародний масштаб волонтерської діяльності на території України. Практика надання гуманітарної допомоги під час воєнного стану в Україні показала недостатній рівень правового забезпечення та, як наслідок - наявність зловживань: ухилення від сплати податків, відмивання коштів, реалізація різноманітних схем із отриманням та переданням благодійної допомоги з метою отримання неправомірної вигоди, шахрайство у зборах і пожертвах тощо. У зв'язку із цим постає завдання, з одного боку, попереджати зловживання та незаконні втручання з боку суб'єктів публічної влади в діяльність міжнародних благодійних організацій, а з іншого - досягти належного рівня законності та прозорості у їх діяльності. З огляду на викладене, варто виділити наступні напрями імплементації міжнародних стандартів взаємодії міжнародних благодійних організацій та органів державної влади на місцевому рівні.

По-перше, забезпечення передбачуваності діяльності місцевих органів державної влади для міжнародних благодійних організацій у межах, необхідних для реалізації міжнародних проектів. У межах цього напряму варто вказати на такі завдання: забезпечення доступності рішень органів державної влади для таких організацій; консультативна допомога органів державної влади міжнародним організаціям з метою врахування потреб таких організацій у зв'язку із реалізацією ними конкретних міжнародних проектів.

По-друге, створення умов для повного чи часткового звільнення від сплати податків, зборів, інших загальнообов'язкових платежів у разі спрямування відповідних коштів на благодійні цілі. Таке спрямування

може відбуватись як безпосередньо, так і через благодійні організації, в тому числі міжнародні.

По-третє, укладення соціальних договорів із міжнародними організаціями щодо фінансування окремих програм місцевого значення. Так, Департаментом цифрової трансформації регіону Харківської обласної державної адміністрації створюються умови для впровадження програм та проектів щодо цифрової трансформації Харківської області за кошти міжнародних організацій та донорів [4].

По-четверте, необхідність попередження незаконного втручання у діяльність міжнародних благодійних організацій щодо реалізації міжнародних проектів на території України свідчить про необхідність розвитку функції нагляду, на відміну від існуючої контрольної.

Література

1. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. Офіційний вісник України. 26.09.2014 - 2014 р., № 75, том 1, стор. 83, стаття 2125.

2. Метіль А. Міжнародні стандарти та правове регулювання благодійної діяльності. Благодійність у сучасному світі: витоки, проблеми, перспективи. Збірник наукових праць за матеріалами науково-практичної конференції. Ізмаїл: РВВ ІДГУ, 2019. 82 с. С. 58-60.

3. Русских В.О. Адміністративно-правові засади діяльності благодійних організацій: дис. ... к.ю.н.: 12.00.07. Національна академія внутрішніх справ. Київ, 2015. 202 с. Офіційний веб-сайт «Національний репозитарій академічних текстів». URL: <https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0416U002241/> (дата звернення: 22.01.2023).

4. Інформація про виконання структурними підрозділами Харківської обласної державної адміністрації плану роботи Харківської обласної державної адміністрації за 2021 рік. Офіційний веб-сайт «Харківська обласна військова адміністрація». URL: <https://kharkivoda.gov.ua/dokumenti/plany-robot/3387/114385> (дата звернення: 02.02.2023).